

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Mgr. K. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2023, č. j. 2 Ad 7/2023-23,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) podal dne 22. 3. 2023 u městského soudu žalobu proti rozhodnutí ze dne 3. 3. 2023, č. j. MPSV-2023/23885-421/1, jímž žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hl. m. Prahu ze dne 9. 1. 2023, č. j. ABJ-156/2023-09/02, o nezařazení stěžovatele do evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 13. 12. 2022. Městský soud stěžovatele shora uvedeným usnesením vyzval k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu.

[2] V reakci na toto usnesení zaslal stěžovatel městskému soudu dne 30. 3. 2023 podání, v němž vyjádřil názor, že v ho v daném řízení netíží poplatková povinnost, neboť se jedná o řízení týkající se podpory v nezaměstnanosti (v širším slova smyslu), které je dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v relevantním znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), od poplatku osvobozeno. Pro případ, že by soud nepřijal jeho výklad uvedeného ustanovení, navrhl stěžovatel předložení věci Ústavnímu soudu s návrhem dle čl. 95 odst. 2 Ústavy ČR. Dále stěžovatel uvedeným podáním požádal městský soud o „posečkání s úhradou soudního poplatku“. Další část tohoto podání nadepsal stěžovatel jako „Odvolání“. V ní stěžovatel stručně zopakoval svou argumentaci týkající se osvobození daného řízení od soudních poplatků a uvedl, že si je vědom toho, že dle § 14 zákona o soudních poplatcích není proti usnesením ve věcech poplatků vydaným soudy ve správním soudnictví odvolání přípustné; toto ustanovení však stěžovatel považuje za diskriminační, a tedy protiústavní, a navrhuje proto předložit Ústavnímu soudu návrh na zrušení i tohoto ustanovení.

[3] Městský soud přípisem ze dne 4. 4. 2023, č. j. 2 Ad 7/2023-39, vyrozuměl stěžovatele o tom, že jím podanou žádost o posečkání s úhradou soudního poplatku posoudil dle jejího obsahu jako žádost o prodloužení soudcovské lhůty pro zaplacení soudního poplatku, a vyzval stěžovatele ke konkretizaci důvodů této žádosti.

[4] Dne 12. 4. 2023 stěžovatel městskému soudu sdělil, že jeho žádost o posečkání s úhradou poplatku je již obsoletní, neboť soudní poplatek za žalobu již uhradil. Dne 14. 4. 2023 zaslal stěžovatel městskému soudu podání, v němž upozornil na to, že v návaznosti na žalobou napadená rozhodnutí správních orgánů bylo zastaveno řízení o jeho žádosti o poskytnutí podpory v nezaměstnanosti, a stručně v této souvislosti doplnil argumentaci uplatněnou v podaném „*odvolání*“. Následně stěžovatel zaslal městskému soudu dne 22. 5. 2023 podání, v němž se dotazoval, zda bylo jeho „*odvolání*“ postoupeno „*odvolacímu soudu*“.

[5] Městský soud předložil dne 29. 5. 2023 stěžovatelem podané „*odvolání*“ i jeho doplnění Nejvyššímu správnímu soudu a stěžovatele vyrozuměl o tomto postupu.

[6] Nejvyšší správní soud vyhodnotil část podání stěžovatele ze dne 30. 3. 2023 podle jeho obsahu jako kasační stížnost proti shora uvedenému usnesení městského soudu, neboť pouze kasační stížnost je oprávněným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Soudní řád správní institut odvolání nezná a § 14 zákona o soudních poplatcích, jehož ústavnost stěžovatel zpochybňoval, pouze odráží tuto skutečnost.

[7] Nejvyšší správní soud stěžovatele přípisem ze dne 1. 6. 2023, č. j. 5 As 90/2023-14, vyrozuměl o složení senátu, který bude o jeho kasační stížnosti rozhodovat.

[8] Dne 5. 6. 2023 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání, jímž stěžovatel výslovně bere podanou kasační stížnost zpět.

[9] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel disponovat řízením nebo jeho předmětem a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (viz § 37 odst. 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah podání za to, že se stěžovatel rozhodl vzít svůj návrh zpět, neboť projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje žádné pochybnosti a dané podání má rovněž veškeré ostatní náležitosti ve smyslu § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že se řízení o kasační stížnosti zastavuje.

[10] V souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení v případě jeho zastavení právo na náhradu jeho nákladů; to neplatí, byl-li podaný návrh vzat zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele. V daném případě však není ze zpětvzetí kasační stížnosti ani z jiného podkladu ve spise zřejmé, že by zpětvzetí kasační stížnosti bylo možné připisovat chování žalovaného, a nejedná se ani o zastavení řízení pro uspokojení navrhovatele ve smyslu § 60 odst. 3 ve spojení s § 62 s. ř. s. Nejvyšší správní soud tedy dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení:

pokračování

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 9. června 2023

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu